

Durmuş Hocaoğlu

Zaman, Kılıç Çekenin Kılıç İle Düşürülmesi Zamandır

Yeniçağ, “Analiz” ., 07 Mart 2008, Cuma., s.06
“Analiz” Sıra No: 632; 2008-023; Mart-02

YENİÇAĞ

Amerikan Millî Savunma Bakanı Robert Gates ve George Bush’un adetâ ihtar edercesine dile getirdikleri “çekilme” sözlerini sarfettikleri günün akşamı çok dik bir duruş sergiledikten sonra, daha yirmi dört saat bile dolmadan, 29 Şubat Cuma günü silahlı kuvvetlerimizin Kuzey Irak’tan hiç beklenmedik bir şekilde ve çok büyük bir sür’atle çekilmesinin hâsıl ettiği te’sîr tam bir travmaya dönüşmüş bulunuyor. Kim ne derse desin; bağıryanmış insanımızda harekât boyunca sürekli yükseliş gösteren kuvve-i mâneviyye bir ânda sarsıldı ve bu sarsıntı dinmiş de değil, hâlen, yayılarak ve derinleşerek devam ediyor. Türk insanı derin bir yara almış bir durumda; gurûru incindi, küçük düşürüldüğünü hissetti, ümitleri zayıfladı. Partilerinin her amelinde kerâmet gören zavallı mutaassıp partizanları bir tarafa bırakacak olursak, Hükûmet cephesinden üstüste yapılan pembe açıklamaların hiçbirisi bu yarayı kapatacak gibi değil ve dahası, içeride sür’atle tırmanan menfî gelişmeler, gemi aزیya alan, PKK uzantısı olduğunu hiçbir sûrette gizlemeyecek kadar cür’etkârlaşan DHP’lilerin pervâsızlıkları, yarayı kangrene dönüştürüyor. Bundan daha da fenâsı var: Harekâtın şok şeklinde dur(durul)masının üzerinden bugüne kadar geçen bir haftalık süre zarfında dikkatler dışarıdan ziyâde içeriye çevrildi; bu fevkalâde mühim millî mes’ele karşısında muhâlefetin haklı olarak tevcih ettiği suâller karşısında, Hükûmet’in, tatminkâr cevaplar vermek yerine polemiklere girmeye teşvîh etmesi ve en fenânın en fenâsı da Sayın Genel Kurmay Başkanı’nın da bu polemiklere müdâhil olması olmuştur.

Onun da fenâsını, Sayın Genel Kurmay Başkanı’nın, siyâsî polemiklere girmekten de öte, PKK’nın Meclis’teki temsilcilerinin alenen “federasyon”u, “otonomi”yi öne sürdükleri bu ahvâl ve şerâit altında, *onları bir tarafa bırakıp, hiç görmezlikten gelerek*, milletten aldıkları vekâletin icâbı olarak, siyâsî sorumluluk sâhibi Hükûmet ile siyâsî tartışmalara girişen MHP ve CHP yöneticilerini “hâinlerden daha tehlikeli” i’lân etmesi teşkil etmektedir. Sayın Genel Kurmay Başkanı’nın bu tavrı fevkalâde yanlıştır – ‘hatâli’ değil, ‘yanlış’; hem usûlden ve hem de esastan yanlış: Askerlerin siyâsîler ile tartışmaya katılması, Harekât’ın siyâseten mes’uliyetinin Hükûmet’te değil kendilerinde olduğunu îma eder çünkü. Ve yine yanlış, hem de çok tehlikeli bir yanlış; zîra, “sizi “hâinlerden daha tehlikeli görüyorum” beyânatı, “onları bırakır, sizi hedef alırım” şeklinde yanlış yorumlara yolaçabilir ki bunun da neler getirebileceğini tahmîn etmek hiç de kehânet olmasa gerektir.

Hâlbuki, zaman, içeride söz düelloları ile vakit geçirecek zaman değil; zaman, herşeyden önce ve behemehâl, toplumumuzun, başladığı gibi bitmediğini düşündüğü, daha açık ifâdesiyle, yüksek moral ile başlayıp düşük moral ile bittiği âşikâr olan bu durumun derhâl telâfi edilmesi zamandır; burada bahse konu olan mücerret bir fikir

tartışması değil, fiilî bir durumun müzâkeresi olduğuna göre, en güzel sözlerin bile, alınacak, elle tutulur, somut bir sonuç kadar iknâ edici ve müessîr olamayacağını idrâk ve mûcibince amel etmektir.

Nedir o somut, müşahhas, mücerret, elle tutulur sonuç dersiniz, derim ki: Kürtçüler bayram yapıyor; açık-açık, “sizin son kozunuz bu idi; son zarınızı da attınız ve gücünüzün sınırlarını gördünüz” diyorlar ve askerî bir başarısızlığı îmâ ederek Türkiye’nin, masaya oturmaktan başka çâresi kalmadığını, onu da reddederse daha da beter hâllere düşeceğini söylüyorlar ve nitekim, daha yakın sayılacak bir müddet evvel “panik projeleri” başlıklı bir yazı dizisinde konu ettiğim gibi, medyamızın bir kısmında açıkça gözlemlenen panik havası da bu propagandanın te’sîr ettiğini gösteriyor.

Türkiye’nin askerî bir başarısızlığa uğradığı şeklinde kasıtlı bir propagandanın tutunması, bundan üç ay kadar önce, “Türkiye’nin çok iyi bir ordusu var ve 100 bin iyi eğitilmiş, tam teçhizatlı Türk askeri, sözcüleri Maryland eyaletinden büyük bir bölgede saklanan 3 bin PKK mensubunu kolaylıkla yakalayabilir veya öldürebilir.” dedikten sonra, “Fakat savaş hiçbir zaman basit değildir. /.../Büyük İskender gibi askeri bir deha bile, Güneydoğu Türkiye ve Kuzey Irak’ın geçit vermez arazi yapısı nedeniyle çakılıp kalmıştı.” sözleriyle – çok geniş anlam çeperli - beklenmedik gelişmeler olabileceğini ihtar eden Wesley Clark (*Financial Times*, 15.11.2007; Türkçe Çeviri: *Radikal*, 17.11.2007) gibilerinin haklı çıktığının doğrulanması netîcesini hâsıl eder ki bu da hem içeride hem de dışarıda ölümcül bir darbe te’sîri hâsıl eder ve artık “masaya oturmak”tan başka bir anlam taşımayan “siyâsî çözüm”den gayri bir yol da kalmaz.

Binânealeyh, zaman, siyâsî söz düellolarından galip çıkmağa gayret etme zamânı değil; zaman, “**kılıç çekenin kılıçla düşürüleceğinin**” **bil-fiil isbat edileceği**, Türk’ün rencide olan gurûrurun ziyâdesiyle telâfi’ edileceği, “otonomi”, “federasyon” zırvalarını geveleyenlerin gırtlaklarının ebediyyen susturulacağı zamandır.

